

Barnehagen i menigheten fordyper seg i samisk kultur

- Fra prost til stiftsdirektør
 - Et annerledes konfirmantår
 - Jan Erik Thoresen - en ekte Kampen-gutt
 - Bekkelaget kirkegård åpnes igjen
-

Tålmodigheten settes på prøve

Det nærmer seg i skrivende stund ett år siden Norge stengte ned første gangen i forbindelse med covid-19. Vi trodde vel aldri da at vi fortsatt nå i 2021 ikke er ferdig med dette. Husker at en sa til meg i mars-april i fjor at vi måtte regne med nedstengning til i hvert fall fram til sommerferien. Da hadde jeg vanskelig for å tro at det kunne vare så lenge. Jeg hadde vel himlet med øynene hvis jeg hadde blitt fortalt dagens realiteter.

De aller fleste av oss stoler på at tiltakene som regjeringen i samråd med helseinstitusjonene har innført er fornuftige, og vi følger råd og forskrifter som gjelder til enhver tid. Når man ser hvordan Norge klarer seg i forhold til andre land, innser vi at det man har lagt opp til her til lands er fornuftig. Det er nok å se hvor mye verre det er i Sverige hvor tiltakene ikke har vært så strenge som i Norge, i hvert fall ikke i den første tiden pandemien slo inn.

Så det har vært nødvendig å endre de daglige rutineene. Når det blir mye alenetid med liten kontakt med folk, må jeg fylle tiden med andre aktiviteter. Eller rettere sagt, jeg bruker mer tid på gjøremål som jeg i en normalsituasjon bare holdt på med litt nå og da.

Etter arbeidstid på hjemmekontoret har det blitt mange turer i nærmiljøet. På den måten har jeg «oppdaget»

Bildet er tatt på en tur langs Kongsveien, ved Utsikten. Bleikøya er nærmest, bak der er Rambergøya og Gressholmen. Den lange ryggen bak der igjen er Nesodden. Foto: Jan Brekke

nye områder her. Brannfjell, Høyenhall, Manglerud, Østensjøvannet, Ormøy, Bekkelagshøgda, Ryen og Gamlebyen er ikke akkurat ukjente steder, men det er alltid nye veier og stier å trække opp. Siden jeg er glad i å fotografere, har kameraet blitt flittig brukt på noen av disse turene.

Men likevel, jeg merker at det begynner å tære på tålmodigheten å leve i delvis isolasjon på denne måten med unormalt lite kontakt med andre, reiserestriksjoner osv. Når jeg leser om hvordan næringslivet sliter, konkurser, økende arbeidsløshet og

skoleelever som ikke får tatt eksamen, så begynner tvilen å melde seg. Er alle begrensede tiltak virkelig verdt det? Hvor mye lidelse og elendighet fører ikke dette med seg?

Kunne vi ikke bare åpne opp samfunnet for fullt igjen og bli ferdig med covid-19 ved at smitten får rase ferdig? Det kommer jo nye mutasjoner hele tiden, og vi ser ikke ut til å slippe unna uansett. Vaksineringsen går jo også tregt. Og vil vaksinen hjelpe mot de nye variantene av viruset?

Min far vokste opp i en liten bygd ved Sognefjorden på Vestlandet.

«The real thing»

Dette året har jeg byttet menighet. I den nye sitter jeg i lenestol under gudstjenestene, har en kaffekopp for hånda, og kan småprate underveis uten å frykte kritiske sideblikk. Og best av alt: Som medlem i denne menigheten har jeg fjernkontroll. Den gjør det mulig, når som helst, å skru av en kjedelig eller irriterende preken.

Og jeg er langt fra aleine i denne menigheten. Pandemien som i lange strekk har stengt kirkene våre, har vært en utrolig effektiv innpisker til digitale andakter og gudstjenester, kort og godt til det som har blitt min nye menighet, «nett-menigheten».

Av og til snakkes det ennå om radiomenigheten. Før pandemien var det, hver søndag, gjennomgående 300 000 som hørte gudstjenesten på NRK. Nå har det rimeligvis vært langt flere. I tillegg kommer TV-menigheten en søndag iblant. Og dertil har altså internett nå åpnet sine dører på vidt gap for alle oss korona-flyktninger som ikke lenger har noen kirke å gå i.

Hvordan har det vært?

Det har utvilsomt hatt sine behagelige sider. En kan ligge lenger om morgenen, og det fins knapt en lenestol i hele verden som ikke slår kirkebenkene våre på komfort.

Viktigere enn dette: Livet i nett-menigheten har også vært en øyeåpner for en enorm kirkelig rikkdom i landet vårt. En mengde inntrykksfulle kirkerom har passert revy, det har vært gode prekenere fra de forskjelligste kirkelige tradisjoner, liturgi og sang for enhver smak. Og bak dette igjen har en kunnet øyne et stort og kreativt engasjement. I hver krok og avkrok av kirkelandska-

pet var det noen som så muligheter, rigget til et kamera, og lot det stå til, slik at deres gudstjeneste, i prinsipp, kunne ses og høres til verdens ender.

I denne overveldende mengden av tilgjengelige nett-gudstjenester og andakter har det også vært mulig å fastholde gudstjenestens lokale karakter. Staben i Bekkelaget og Ormøy har gjort en formidabel innsats for gudstjenesteliv på nett. Vi har kunnet se og høre våre folk i våre kirker, og det har vært flott.

Etter hvert framover vil kirkene bli åpnet igjen, og vi går spennende tider i møte. Så bra har nettløsningene vært at det langt fra er gitt at alle vi som ble sluset over i nettmensigheten, vil finne veien tilbake til normal kirkegang.

For egen del er jeg imidlertid temmelig sikker på at jeg, med unntak av et og annet sporadisk besøk, vil takke for meg i nett-menigheten, og i stedet delta på gudstjenester i kirka så ofte jeg kan. For alle kvaliteter til tross, det er noe jeg savner ved nettgudstjenestene.

Vi ser det som en selvfølge at det er forskjell mellom å være til stede på en konsert og å høre en overføring av den, eller mellom å stå på tribunen når det blir mål og å se det på TV, for ikke å snakke om å se det i opptak lenge etter. Tilskuere er vi nok uansett, men om vi er til stede når det skjer og der det skjer, da er vi også på en helt annen måte deltakere i begivenheten.

Enhver gudstjeneste har utvilsomt noen sider som plasserer oss på avstand fra det den handler om, i en slags tilskuer-posisjon til det. Den bygger jo på begivenheter fra et fjernt den gang, begivenheter

Trond Skard Dokka er menighetsrådsleder i Bekkelaget og Ormøy menighet.

som vi hverken er eller var deltakere i. Når bibeltekster og preken forteller om disse, da er vår rolle naturligvis å være tilhørere.

Dersom dette var alt å si om gudstjenesten, ville det ikke være så stor forskjell på å være til stede på en kirkegudstjeneste og å få den overført på radio eller nett. Man hører om det samme, de samme hendelsene og de samme tankene, uansett.

Men gudstjenesten i kirka har i tillegg et avgjørende deltakeraspekt.

Der sitter man blant andre deltakere, man hører det de hører og synger slik de synger, ber og bekjenner med de samme ordene. Det som skjer, skjer i et fellesskap bestående av samvirkende og samvirkende mennesker.

Og dette er ikke alt. Gudstjenestens grunnpremiss er at Gud selv er nærværende og virksom i gudstjenestens rom. I forkynnelsen og i sakramentene utvirker Gud reelle forandringer. Vi ikke bare hører om Guds nåde, vi får den. Der og da finner evangeliet sted i deltakerne.

Man blir ikke døpt av å se en dåp på TV, og ut av skjermene kommer det ingen hender med brød og vin til den som ser på. I gudstjenestedeltakelsen skjer begge deler.

Kanskje får man ny kunnskap av å delta på en gudstjeneste i kirke-

Vi ber for

Konfirmantene som har startet opp med undervisning.

For alle som er offer for vold, terror og krig hver eneste dag i vår verden.

For alle som er rammet av koronakrisen i vår bydel og by, og i resten av verden.

Vennskapsmenigheten i Beit Sahour, nær ved Betlehems-markene.

For alle barn og unge med psykiske helseutfordringer.

Beboere og ansatte på Bekkelagshjemmet.

Påskens gudstjenester og arrangementer.

rommet, kanskje ikke. Kanskje man får noe dypt å tenke på, kanskje ikke. Kanskje sterke opplevelser og følelser, eller ikke. Slike former for uavgjorthet deler kirkegudstjenesten med nettgudstjenesten.

Men det man garantert får i gudstjenestens fellesskap, er en ny tilkobling til selve livsgrunnlaget. Under alle de tanker man får eller ikke får, og uavhengig av det som føles eller ikke føles, skjer det noe usynlig og hemmelighetsfullt, en mottar det livet som er av Gud. Det livet er like ufortjent som det i sin tid var å bli født, like fritt som lufta vi puster i, og like grenseløst som himmelrom og evighet.

I Bekkelaget kirke, i Ormøy kirke og på SEM-huset venter det noen rakryggete benker og stoler. Til så lenge får de nøye seg med å være fylt av vår lengsel etter «the real thing».

Kontakten

Ansvarlig utgiver
Menighetsrådet i Bekkelaget og Ormøy menighet

Redaksjonens adresse
Bekkelaget og Ormøy menighetskontor, Sandstuveien 15, 1178 Oslo
telefon 23 62 98 70

Forsidebilde: Bekkelaget kirkes bhg

Redaktør
Jan Brekke, jan.brekke@oslo.online.no

Redaksjon
Gunn von Trepka,
gunn.von.trepka@vikenfiber.no

Anne Borgersen Skaug,
anneskaug59@gmail.com

John Gjertsen,
jg233@kirken.no

Robert August Pedersen,
robert.august.pedersen@gmail.com

Jacob Birger Natvig,
jbnatvig@online.no

Annonser
Annonsefrist: 19.mai

Farger: kr. 10,00 pr. sp. mm
Neste deadline: 19.mai

Layout: Marie Haakstad

Trykk: Nr1Trykk,
Opplag 7.250

Frivillig abonnement
kr. 250 for 2021
Vipps: #44737, merk Kontakten

Kontakten legges også ut på menighetens nettside som pdf-fil

Nytt fra menighetsrådet

• Til den ledige stillingen som kapellan innkomm det tre søknader. Det er foretatt intervjuer, og menighetsrådet har avgitt sin uttalelse. Tilsetningsvedtak i bispedømmerådet ventes fattet i begynnelsen av mars.

• Vår prost, Eigil Morvik, skal gå over i ny stilling og menighetsrådet er

involvert i forberedelsene av utlysning og tilsetning av ny prost.

• Det går mot en løsning for å få opp igjen spiret på Ormøy kirke i løpet av året.

• MR har oppnevnt Hanne Eika

Klempe som leder for Styret i barnehagen.

• Kari Hirth er oppnevnt som nytt medlem i vennskapsmenighetskomiteen.

• Årsmelding og årsregnskapet for i fjor er under ferdigstilling.

• Avtalen med kommunen om drift av Bekkelagshjemmet synger som kjent på siste verset. Samtidig har kommunen utlyst konkurranse om nye sykehjemsplasser. Menigheten har i lys av dette inngått avtale med Linstow AS for å sikre at det fortsatt blir sykehjemdrift her i regi av Bymisjonen.

Får det ikke alltid til

De siste dagene har jeg hørt mye på sanger fra et album som heter «Gudstjeneste for de minste». En av sangene heter «Får det ikke alltid til» og handler om at selv om man gjerne vil være god og snill, så får man det ikke alltid til. Av og til sier vi noe som blir dumt, eller gjør noe som ikke er godt for andre. Men selv om vi ikke alltid får til å gjøre det som er bra, så er Gud like glad i oss. I sangen heter det:

«Gud du liker det når jeg gjør andre glad, for du vil jo helst at alle har det

bra. Når jeg ikke er no' grei, takk for at du tilgir meg. Uansett hva jeg har gjort er du så glad i meg.»

Og akkurat dette er liksom litt av det påsken handler om. At Gud er så glad i oss, at han tilgir oss når vi gjør noe som er dumt. Og det at Jesus døde på korset og ble levende igjen, er den måten Gud viser det til oss på. Det er litt vanskelig å forstå av og til, men så er det veldig godt også, at Gud er glad i oss. Så liker han veldig godt når vi gjør andre glad.

Kanskje kan dere høre på den sangen og

de andre sangene på «Gudstjeneste for de minste» hjemme? Dere kan finne den der dere hører musikk.

Takk Gud for at du er så glad i oss at du tilgir når vi gjør noe dumt. Hjelp oss til å være gode med hverandre.

Amen.

Populære Fasteaktivitetspakker

Mange ting har ikke blitt som planlagt eller ønsket verken i fjor eller i år.

Vi kunne heller ikke ha Karnevalsgudstjenester på fastelavn som vi pleier. Men når noen ting utgår så får man nye idéer.

Askeonsdag sto vi utenfor Bekkelaget kirke og delte ut Fasteaktivitetspakker til barn. Alle 5- og 6-åringer hadde fått invitasjon i posten, men dette var et tilbud til alle barn. Denne kvelden delte vi ut 89 pakker,

og noen kom og hentet neste dag også. I alt så delte vi ut rundt 120 pakker. Det var så gøy å ha litt liv rundt kirka igjen, og møte så mange både barn og voksne.

Kanskje har noen av dere vært Superhelter i fastetiden? Følg med på nettsiden og facebook fremover, kanskje blir det flere nye ting som kommer!

BARNAS SIDE

Finn veien til Jesus!

Hjelp Maria, Peter og Johannes med å finne veien til engelen i den tomme graven, og videre til Jesus! (Tegning: Kari Sortland)

Gi barnebladet BARNAS til et barn du er glad i!

Disse oppgavene er hentet fra bladet.

Bestill abonnement på sondagsskolen.no eller 22 08 71 00.

Vitser

Klassen hadde matteprøve. En av oppgavene var slik: «Et hus har 5 etasjer. Hver etasje har 20 trappetrinn. Hvor mange trappetrinn må du gå for å komme til toppen?»
– Enkelt, tenkte Ole, og skrev: «Alle.»

– Hvordan er den nye gitaren din?
– Jeg måtte kaste den.
– Hvorfor det?
– Den hadde jo et stort hull i midten!

Hva får du hvis du krysser en kalkulator med et menneske?
Svar: En venn du kan regne med.

Finn fem feil

Maria Magdalena løp og fortalte disiplene at Jesus var stått opp fra de døde. De to bildene er nesten like. Finner du de fem feilene på bildet til høyre?
(Tegning: Kari Sortland)

Tiden går fort! Nei, tiden kommer. Fort!

Jan Erik Thoresen smiler idet han siterer indianernes måte å beskrive tiden på: «tiden kommer». Så legger han til «fort». Samtalen med Jan Erik, gjennomføres via telefon. Smittevernregler og anbefalinger følges. Men, helt innafor med et raskt besøk hjemme hos ham for å ta et par bilder, og det er da han sier det. Tiden kommer.

Tekst og foto: Anne Borgersen Skaug

Kampengutt

Jan Erik er ekte Kampen-gutt (1). Født i 1940, året krigen brøt ut. Han vokste opp i huset hans oldefar bygget, i Nordmannsgata. Huset bestod av to hus med en buegang, tolv leiligheter, utedo, og stor hage på hver side. I den ene vokste kirsebærtreet (2) som han og kameratene kunne gjemme seg i. Her ble drømmer og ideer delt og mange planer lagt. - Det var et eldorado å vokse opp på Kampen, savnet ingenting, vi hadde alt vi trengte, forteller Jan Erik.

Men, det var etter noen dramatiske krigsår. Hans far drev med flyktningetransport og kurervirksomhet og kom i tyskernes søkelys (3). Jan Erik og moren, som var gravid, måtte flykte til Sverige i 1944. Det ble en strabasøs tur som Jan Erik fortsatt husker til tross for at han bare var 4 år. Han husker også en god opplevelse fra tiden på flyktningmottaket der svenske soldater moret seg over den lille gutten fra Norge. Jan Erik forteller at en av soldatene gav ham en banan, det hadde han

aldri sett før og smakte derfor, forståelig nok, på bananen med skallet på. Han gråt og syntes ikke det smakte godt. Men da moren tok av skallet og han fikk smake på nytt, da spiste han mens han smilte stort. Dette er et godt minne han fortsatt har med seg.

Hjemme igjen

Vel tilbake i Norge da freden kom, var det tid for barneskole på Kampen, ungdomsskole og gymnas på Vahl. Turer via Ola Narr og Carl Berner til Rodeløkka på besøk til besteforeldre. Det

var vintre med rattkjelkekjøring ned Nordmannsgata, og skøyter på Jordal amfi. Om sommeren syklet de til Katten, Hvervenbukta og Ekeberg. Jan Erik forteller at han var så betatt av gressmattene på Ekeberg (på Jordal var det grusbane), så allerede som barn var han klar for å flytte hit når han ble voksen.

Jan Erik forteller videre om Kampen-overlærer Sverre S Amundsen som skrev barneboken «Eventyrreisa» og som åpnet en lesestue på skolen. Jan Erik ble

en ivrig bruker av lesestua, leste mange bøker og begynte å lage sine egne tegneserier. Fantasien fikk fritt spillerom, og han mener det var i denne perioden hans interesse for litteratur ble vekket.

Det var vinterens skøyteglede og interessen for litteratur som formet hans tilværelse etter gymnaset. Han bestemte seg tidlig for at han ville bli god på skøyter, og mens andre gikk på ski, trente Jan Erik på skøyter. Dette førte ham til Gamlebyen klubb, og videre til både VIF og Furuseth. Som eliteseriespiller i Ishockey, 1959-1973, deltok han i landskamper, bykamper og triumfer i cup og serie.

Det ble mange reiser til andre land i Europa. Ved siden av skøytekarrieren og rett etter gymnaset, fikk han tilbud av rektor på Kampen om å være vikar for 4 klasse. Dette var god erfaring for valgene videre. Han trivdes, men han fant fort ut at lærer ikke var et yrke han ønsket fast. Det ble forberedende mens han var lærer, før jobb i et reklamebyrå der han bl.a. lærte markedsføring før han fortsatte på BI.

Yrkesaktiv

Jan Erik forteller om et aktivt yrkesliv, ekteskap og tre barn. Han var en svært aktiv, kreativ og løsningsorientert ung mann som fikk flere spennende stillinger: Informasjonssjef i tekstilfabrikkenes Forening, direktør i Radio /TV-bransjens informasjonskontor før han ble adm.direktør i Norsk Brannvern Forening. Det var en organisasjon som lå langt nede, - han overtok en teknisk organisasjon hvor de hadde «glemt å gå ut i samfunnet». Dette ble endret med Jan Erik som leder, en svært krevende og stor omstilling, men vellykket!

«Store gutter gråter ikke» Det var i denne perioden Jan Erik og familien opplevde sitt livs største krise. Deres sønn og jentenes bror, valgte å avslutte livet i en alder av 19 år. Han beskriver hendelsen som «helt forferdelig og ubeskrivelig». Samtidig kjente han på at han måtte være den sterke i familien, «store gutter gråter ikke». Han stålsatte seg og jobbet enda mer enn før ved å sette i gang det ene prosjektet etter det andre.

Resultatet var at han gikk på en kjempesnell, alt sprakk og han

ble helt slått ut. Det skulle gå trekvart år før han igjen klarte å arbeide. Jan Erik ble endelig klar over viktigheten av å snakke om hendelsen, åpne seg og ikke bære alt inni seg. Han forteller at han fikk god hjelp av daværende sokneprest Magne Krohn. Det ble mange og gode samtaler som hjalp ham tilbake til en god hverdag med familien.

Det var etter denne hendelsen han skrev boken «Hvileløs vandring» (4), om det å miste et barn. Han forteller at der har han lagt inn et ord fra Bibelen fra Joh. 1,5 som ble veldig billedlig for ham; «Lyset skinner i mørket, men mørket tok ikke imot det». Jan Erik beskriver seg selv som mørket som ikke ville ta imot lyset alle forsøkte å gi ham, inntil han ble syk og forstod at han trengte andres hjelp. Det ble hans redning.

I denne perioden i livet ble han oppringt av en i Landsforbundet Mot Stoffmisbruk, og spurt om han ville bli generalsekretær der. Jan Erik forteller; «Selv om vår sønn ikke hadde hatt det problemet, følte jeg at mine opplevelser kunne være nyttige i møtene med pårørende til misbrukende barn og unge. Jeg ser tilbake på syv travle, men givende år og gleder meg over at vi fikk bygd ut organisasjonen på landsbasis og opprettet en egen krisetelefon».

De fleste som fyller 80 har allerede vært pensjonist noen år. Jan Erik er unntaket. Vel er han pensjonist, men forteller at det passer ham svært dårlig. Derfor har han beholdt sitt engasjement for Norsk Totalforsvar Forum. Han har kontor på festingen og er der flere ganger i uken. Hvis han ikke er der, finner man ham på sitt hjemmekontor omgitt av en stor og rikholdig boksamling. Jan Erik sier; «Det er artig å komme ut og treffe folk. Det å kunne arbeide er et privilegium. Jeg gleder meg til å ta fatt på dagen. I tillegg har jeg god helse, jeg er heldig og takknemlig!» Skøytekarrieren ble avsluttet som veteran i Oslo Oilers i 2017, etter 21 World Cup-turneringer fra 1982.

Jan Erik sier videre at han er realistisk, og setter pris på å få holde på som han gjør. Det å kjenne på at det man gjør betyr noe for andre, det gir god mening og kjennes godt. Han opplever at

Det passer Jan Erik dårlig å være pensjonist.

livet er likt en hockey-kamp; det går opp og ned, gode og dårlige dager og erfaringer/opplevelser, spenning, motgang og medgang, seier og tap, opplevelser, samhold, gleder og skuffelser, - kort sagt; livet!

Jan Erik avslutter samtalen med å fortelle om sin ektefelle, deres to døtre og fem barnebarn som er deres lykke og glede i livet. Jeg spør til slutt om hvordan han får tid til alt, da svarer han kort; «Det at det går i ett har blitt helt naturlig for meg. Det er sånn jeg er».

Bøker av Jan Erik Thoresen

1. *Tilværelsen på Kampen* Historie om bydelen, skrevet på oppdrag fra Kampen Historielag.
2. *Gutta i kirsebærtreet* Fra barneårene på Kampen.
3. *Mørket er min venn* Basert på min fars dagbøker fra krigens dager.
4. *Hvileløs vandring* Om det å miste et barn.

Jan Erik Thoresen liker å ha mye å gjøre.

Å elske livet mer enn dets mening

Jeg husker godt sommeren 2003. Jeg var 21 år, og hadde akkurat unnagjort mitt første år som teologistudent i Oslo. Spennende ferieplaner lå foran meg, livet lå foran meg, sommeren var rekordvarm, og jeg hadde snublet over boka «Leve langsomheten» av Owe Wikstrøm. I et av bokens kapitler befinner forfatteren seg i St. Petersburg, hvor han skriver om temaer som godhet, skjønnhet og Gudslengsel, med Dostojevskij som veiviser. Det var her et sted jeg kom over setningen som slo inn i meg, og traff noen dype strenger. Jeg streket under, og skrev tre utropstegn i marginen:

«Man må elske livet mer enn dets mening»

10 år senere, sommeren 2013, stiger jeg av toget på Berkåk i Sør-Trøndelag sammen med noen gode venner. Vi skal gå pilgrimsvandring de neste 5 dagene inn til Trondheim by.

I månedene frem mot denne turen følte jeg at troa mi hang i en tynn tråd. Jeg grubla mye, følte Gud var fjern, og hadde en gnagende følelse av at hele greia bare var en stor bløff. Jeg var desillusjonert, rett og slett.

Det hadde regnet i ukesvis, men da vi begynte på turen ble det et helt usedvanlig pent sommervær! Blå himmel skulle følge oss de 10 milene fra Berkåk opp til Nidarosdomen. Jeg gikk mye bakerst i gruppa på denne turen, og planen var å tenke noen kloke tanker, i det minste få sortert litt i hodet mitt, kanskje snakke litt med Gud? Men floken av tanker og argumenter løste seg ikke opp der jeg gikk, og jeg fikk ikke til å be. Jeg gikk meg i grunn bare vill i mine egne tanker ...

... men jeg gikk meg ikke vill på veien til Nidaros.

Piler spikret opp på trær og

gjerdet ledet meg fremover gjennom stier, skogsveier, åser og sletter. Landskapet rundt meg var utrolig vakkert, og sakte men sikkert slapp tankene mine taket, for å i stedet bli helt oppslukt av alt det vakre som omgikk meg – et landskap som minnet meg litt om Hobbitun fra Ringenes Herre. Jeg følte meg lettere, der jeg sullet av gårde som et lite barn på gjengrodde, frodige stier med strå som kilte meg på knærne. Jeg ruslet gjennom lune skogholt, langs små vann, og rundt meg sang fugler og gresshopper. Så husker jeg at jeg kom inn på en overgrodd traktorvei i skogen der et sted.

Da flyr det plutselig opp en sommerfugl ved siden av meg.

Jeg ville neppe lagt merke til den om jeg hadde gått der og grublet, men nå fanger den hele min oppmerksomhet. Lett og ledig flyr den ved min side et lite

Vikarierende kapellan i Bekkelaget og Ormøy John Stødle

stykke. Kanskje ikke mer enn 10 meter, men lenge nok til at jeg begynner å strigråte, og jeg måtte sette meg ned i gresset en liten stund. Noe løsnet.

Det var ikke sånn at tankespinn og tvil plutselig forsvant. Det lå der ennå. Men jeg fikk et glimt av noe dypere og viktigere enn mine egne tanker. Jeg ble minnet om at det finnes så mye sant og vakkert i denne verden som ikke kan fanges med ord eller tanker, og jeg kom til å tenke på en gammel setning jeg hadde streket under i en bok 10 år tidligere.

Å tro på Gud kan handle om å finne frem til riktige og gode meninger om livet. Men, kanskje handler det enda mer om å elske livet mer enn dets mening?

Fra prost til stiftsdirektør

I april går Eigil Morvik over til en ny og spennende jobb som stiftsdirektør i Tunsberg bispedømme - etter syv år som prost her i Søndre Aker prosti. Jeg tok en prat med ham.

Tekst: Robert August Pedersen

Det er mange som kanskje ikke vet hva en prost gjør. Eigil forklarer at en prost er i første omgang leder for alle prestene i prostiet og har det overordnede personalansvaret for disse med alt det innebærer av administrasjon, medarbeidersamtaler, faglig oppfølging og veiledning. Videre har prosten også ansvar for å bidra til et godt arbeidsmiljø, samarbeid og åndelig fellesskap innen de kirkelige arbeidslag i prostiet.

- Det betyr at jeg følger opp menighetsråd og staber, særlig det kirkefaglige arbeidet, og at jeg har tett kontakt med fellesrådet i Oslo som har arbeidsgiveransvaret for andre kirkelige medarbeidere. Til slutt er også prosten en åndelig og strategisk leder for prostiet, noe som kommer til uttrykk

gjennom jevnlige besøk i alle menighetene, gudstjenester, foredrag og andre aktiviteter hvor jeg forsøker både å inspirere, motivere og utfordre ansatte og frivillige.

Lærerikt

I løpet av disse 7 ½ årene Eigil har vært prost her i Søndre Aker har han blitt kjent med svært mange mennesker i et mangfoldig prosti. Menighetene er ulike, med hver sin profil og sine satsingsområder.

- Det har vært lærerikt og jeg er takknemlig for alt jeg har fått oppleve. Det viktigste, og for meg også mest meningsfulle, har vært at jeg har kunnet feire jevnlig gudstjenester i alle menighetene i prostiet. Det setter jeg stor pris på. Det er flott som prost å kunne steppe inn på kort varsel å overta både

konfirmasjonsgudstjenester og julaften, slik jeg har gjort, fordi jeg over tid har blitt godt kjent med menigheter og kirker. Det kjekkeste har kanskje likevel vært å forrette en helt vanlig gudstjeneste, se kjente ansikter – i hvert fall når munnbindene er tatt av – og oppleve at vi er del av det samme fellesskapet med Gud og med hverandre.

Eigil er virkelig takknemlig for årene her i Søndre Aker, for menneskene han har møtt og for alt han har fått være med på i 10 ulike, men flotte menigheter.

Hva er en stiftsdirektør? Eigil har fått ny stilling som stiftsdirektør i Tunsberg, jeg ber ham fortelle litt om den jobben.

- Når min bror hørte at jeg skulle bli stiftsdirektør, lurte han på hvilken stiftelse jeg skulle lede. Da måtte jeg fortelle

Prost Eigil Morvik.

han at stift er et gammelt ord for bispedømme, og at stiftsdirektør også kunne blitt kalt bispedømmedirektør, som er den øverste administrative lederen for biskop og bispedømmeråd.

Det betyr at Eigil nå går over fra en prestestilling til en mer administrativ stilling med det overordnede ansvar for personal, økonomi, og den samlede kirkelige virksomheten Tunsberg bispedømmeråd er ansvarlig for.

- Det blir rart for meg både å forlate Søndre Aker og tjenesten som prest, og jeg vet at jeg kommer til å savne begge deler. Samtidig ser jeg fram til å starte et nytt kapittel i mitt yrkesliv 12. april i en ny by og med helt andre utfordringer og oppgaver. Det gleder jeg meg til.

Samisk kultur i fokus i barnehagen

Tekst: Heidi Moreno Foto: Bekkelaget kirkes barnehage

Er det et reinsdyr de har laget?

På avdeling Regnbuen i Bekkelaget kirkes barnehage har vi den siste tiden fordypet oss i tema om samer og samisk kultur. Vi avsluttet tema med feiring av Samefolkets dag sist fredag. Da tente vi bål på turplassen vår i Brannfjellskogen, stekte reinskav i bålpannen vår og laget finnbiff med poteter, grønnsaker og viltsaus. Barna setter stor pris på å samles rundt bålet mens de gode luktene sprer seg og skaper stor matglede. På turplassen har vi også snekret vårt eget reinsdyr og forsøkt å fange det med lasso. Noen barn levde seg så inn i opplevelsen at de trodde vi skulle ut på reinsdyrjakt på ordentlig.

I denne perioden har vi hørt samiske eventyr. Vi både forteller og dramatiserer. Når vi forteller legenden om hvorfor noen er villreiner mens andre er tamreiner er det barna selv som er reinsdyrene. Dermed lever de seg inn i den dramatiske fortellingen, der villreinen rømte til fjells fordi de

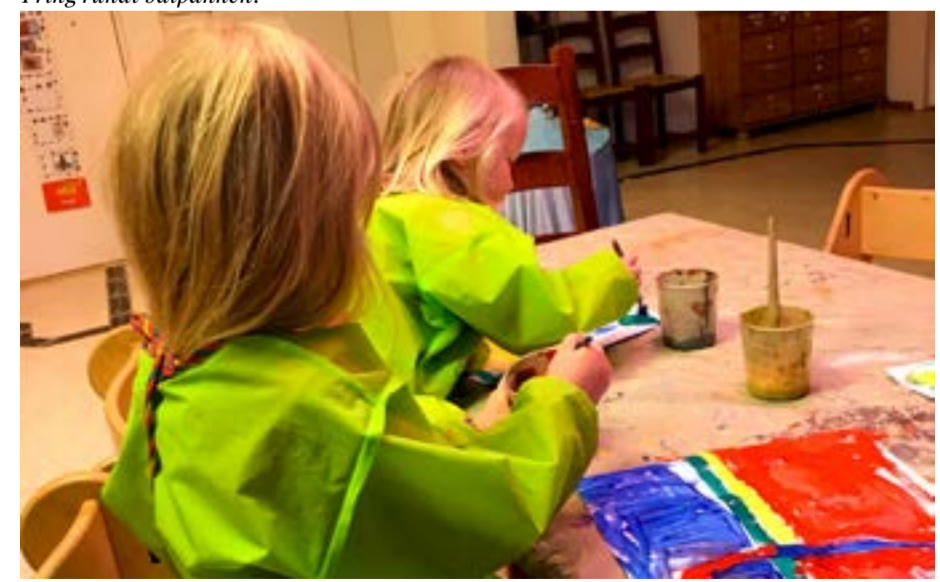
ble så dårlig behandlet av eieren sin.

I barnehagen har vi satt opp lavvo. Vi har tatt med vår musikkspiller med discolys inn i lavvoen, og dermed stråler nordlyset i teltet mens vi forteller eventyr og finner fakta om det samiske folket. Vi har laget samisk flagg, vevet med samiske farger og laget eget memoryspill med samiske detaljer.

I år er satsningsområdet i barnehagen «Mangfold og gjensidig respekt». Hele barnehageåret blir preget av dette arbeidet der vi fordyper oss i ulike tema fra den amerikanske urbefolkning til ulike folk og språk til dette tema om samene. Det er fint å se hvordan slike prosjektarbeid fenger barnegruppa.

I ring rundt bålpannen.

Her males det, bl.a. det samiske flagg.

Et annerledes konfirmantår

Konfirmantåret 2021 er i gang, og hele 124 konfirmanter har meldt seg. Det er ikke til å stikke under en stol at den pågående pandemien satt begrensninger for opplegget både i fjor og kommer til å gjøre det i år.

Tekst: Robert August Pedersen

Jeg tok en prat med kapellan Mari Løvaas for å høre hva som har vært og blir annerledes. Hun forteller at de fra mars av stadig måtte gjøre endringer i hvordan undervisningen ble lagt opp. I utgangspunktet var de grupper på mellom 10 og 20 konfirmanter, men i perioder måtte de dele gruppene i flere små grupper. De møttes stort sett ute rundt kirken, da man ikke kunne møtes inne, både i sludd og solskinn.

Innsamlingsrekord!

En av årets tradisjoner er fasteaksjonen som i fjor ble en digital aksjon både med bruk av Facebook og Vipps. Innsamlingsrekorden fra 2019 ble faktisk slått - i 2020 ble 149 208 kroner samlet inn! Mari forteller:

- Kristin Øygard, trosopplæringslederen vår lovet å barbere håret på halve hodet om vi rundet 100 000, så det måtte hun.

Konfirmanter og foreldre gjorde en flott innsats med å videregående informasjon og meldinger til venner og kjente. Dette var et godt bidrag til Kirkens Nødhjelps viktige arbeid.

Konfirmantleir hjemme

Konfirmantleiren ble en «bo-hjemme-leir.» Alle konfirmantene fikk to dager på leir, en i Bekkelaget kirke og en i Ormøy kirke, men overnattet da hjemme. Programmet var så likt en vanlig leirdag som man fikk til - med morgensamling, undervisning, aktiviteter, bading, gruppesamtaler, underholdning og kveldsavslutning. Men med restriksjoner ble mye litt annerledes. Restriksjonene preget også selve konfirmasjonene:

- Konfirmasjonene i august og september, ble gjennomført med antallsbegrensninger, vi hadde kortere gudstjenester slik at alle fikk ha med seg familie og noen gjester hver. Totalt hadde vi 12 konfirmasjonsgudstjenester i menigheten.

Et nytt konfirmantår

I år er det planlagt smågrupper

Konfirmantleir i Ormøy kirke i 2020.

med rundt 10 konfirmanter i hver gruppe så det blir lettere å holde god avstand når alle samles.

- Første undervisningssamling i forrige uke kunne vi til stor glede ha innendørs. Vi hadde planlagt å være ute rundt en bålpanne, men i 10 minusgrader blir det fort kaldt, så det var godt å kunne møtes inne. Det var fint å møte konfirmantene for første gang.

På samlingen snakket de om tro, konfirmantene fikk utdelt biblene sine og skrev ned litt om seg selv i et brev som skal sendes til forbederne.

- I menigheten er over 90 personer forbedere for en eller to konfirmanter hver. En tjeneste vi er veldig glade for at vi har.

Årets oppstart
Den tradisjonelle

presentasjonsgudstjenesten som vanligvis gjennomføres i slutten av januar kunne heller ikke gå sin gang, ettersom det ikke var lovlig å ha gudstjenester i det hele tatt. Fasteaksjonen i år blir også digital.

Jeg spør Mari om årets oppstart, hvordan gikk det?

- Det var veldig fint å møte konfirmantene, vi har så

Konfirmanter ved lysgloben i Bekkelaget kirke.

Første undervisningssamling 2021 i Bekkelaget kirke.

mange flotte ungdommer. Alle gruppeledere kunne melde om et svært positivt første møte. Alle konfirmantene møtte også sin gruppeleder til en kort samtale nå i oppstarten hvor de blir litt kjent og snakker om forventninger til året, så flere hadde allerede møttes før sin første gruppesamling.

Veien videre

Det satses på temaet psykisk helse blant ungdom i menigheten.

- Vi kaller det for «Prosjekt psykisk helse», et prosjekt vi samarbeider med Kåffa om. Alle konfirmantene deltar på kurset «Venn1» som drives av Mental helse. Dette har vi ikke gjort sammen med konfirmantene før, men vi tror det blir veldig bra! Kurset skal gi konfirmantene grunnleggende kunnskap og verktøy om psykisk helse.

I slutten av april planlegges «Konfirmantlørdag» i Bekkelaget kirke. Da håper vi å kunne samle større grupper av konfirmanter, slik at de får mulighet til å bli kjent med flere enn dem i gruppen

deres. Håpet er at ting kan gå i riktig retning med pandemien slik at det blir mulig å dra på konfirmantleir som planlagt til Knattholmen i slutten av juni.

Påske: Fra vinter til vår - Fra død til liv

Påske er den viktigste høytiden i kirkeåret for alle verdens store kristne kirker. Historisk sett går den kristne påsken langt tilbake i tid, til en av de store jødiske høytider. Påsken viderefører også rituelle tradisjoner som handlet om overgangen fra vinter til vår – nytt liv. Dette temaet fant gjenklang i det kristne påskebudskapet om Jesu død og oppstandelse.

Tekst: Sverre Bang

Allmenn påske
I norsk allmennkultur markerer påsken skillet mellom vinter og vår i store deler av landet. Den er ofte assosiert med hytteferie og skiturer, påskekrim og med mange kulturtilbud i byene. De allmenne påskesymbolene kjenner vi godt: Påskeliljer, påskekyllinger, påskeegg og gåsunger. Typisk påskemat er lam.

Vår kristne påske feires slik at påskedagen faller på første søndag etter første fullmåne etter vårjevndøgn. Dermed kan den falle så tidlig som 22. mars, og senest 25. april. I år faller påskedagen på 4. april.

Tidlig jødisk påske
Ordet påske stammer fra det bibelhebraiske ordet pesach som betyr «gå forbi». Ifølge bibelfortellingen slo dødsengelen ihjel alle førstefødte i Egypt, men gikk forbi de husene der folket hadde strøket blod fra et slaktet lam på dørstolpene, nemlig der hvor Israels folk bodde. Dette førte til at Farao lot Israelfolket reise fra Egypt. Denne hendelsen er utgangspunktet for den jødiske påskefeiringen. Og det var også dette Jesus feiret sammen med disiplene rett før han ble grepet, dømt og korsfestet.

Vår kristne påske
Påsken ble den første offisielle kristne høytiden, til minne om Jesu død og oppstandelse. Opprinnelig ble den kristne festen feiret samtidig med jødernes pesach, men etter hvert ble den lagt til nærmeste søndag, dagen for Jesu oppstandelse. Forti dager før påske innledes fastetiden med Askeonsdag. Det finnes mange måter å markere fasten på. Mange lever enklere når det gjelder mat, drikke og nytelse. Andre legger større vekt enn vanlig på bibellesning og bønn. Noen bruker mer tid og penger på barmhjertighetsarbeid.

«Merkedager» i påsken
På folkemunne benyttes begrepet «påskeuken» ofte om uken mellom palmesøndag og første påskedag. I kirkelig sammenheng er det «Den stille uke» som er den rette betegnelsen. Påskeuken er i denne sammenheng uken mellom (første)påskedag og første søndag etter påske. Fra gammelt av kalles denne uken, fra og med påskedag til søndagen etter «Påskeoktaven». Det er sjelden man hører dette uttrykket nå for tiden.

Palmesøndag er søndag før påske. Den feires til minne om Jesu inntog i Jerusalem. Ridende på et esel ble Jesus hyllet som en konge, og folk strødde palmegrener på veien til ære for ham. I mange land med sterk katolsk tradisjon blir dagen feiret med en prosesjon i byens gater etter søndagsmessen. Deltakerne vifter med palmeblader eller olivengrener. Tradisjonen med gåsunger går antakelig tilbake på forsøk på å symbolisere disse palmene i en nordisk kontekst.

Skjærtorsdag er torsdag i den stille uke. Den feires i kirken til minne om at Jesus, etter denne tidens jødiske tradisjon, på denne kvelden spiste påskemåltidet med sine disipler, og at han i løpet av dette måltidet innstiftet nattverden. Dette var også kvelden da Jesus vasket disiplenes føtter, og navnet «skjærtorsdag» kommer antakelig fra det gammelnorske skira, som betyr «renselse», og som skulle henspille nettopp på fotvaskingen. Fotvasking er et symbol på kristen nestekjærlighet, og inngår i dag noen ganger som et ledd i kirkelige ritualer, også i protestantiske kirker.

Langfredag er dagen vi minnes Jesu død. På gudstjenesten denne dagen leses Jesu lidelseshistorie, fra øyeblikket han gripes av soldater i Getsemane, til han dør

Oppstandelsen.

på korset. Dette er den eneste dagen i året da den liturgiske fargen kan være sort. Alteret er ofte også dekket av et sort tøyestykke. Kun ett stearinlys brenner, og dette blåses gjerne ut etter at lidelseshistorien er lest, som et tegn på at Jesu livslys nå er sloknet. I gudstjenesten i Bekkelaget kirke, som i mange andre kirker, holdes det ofte ingen preken, eventuelt bare en kort innledning. Lidelseshistorien taler sterkt nok for seg selv.

Påskedag er dagen da Jesus, ifølge alle det nye testaments fire evangelier, stod opp fra de døde. Dette regnes som den hendelsen all kristen tro er bygget på. Kirkens erkjennelse av at Jesus var stått opp startet påskemorgen med at kvinnene som kom til graven for å stille Jesu døde kropp, fant at graven var tom. Senere fikk mange av dem se og være nær den oppstandne.

Påskemorgenens gudstjeneste er fortsatt høydepunktet i de store kirkenes påskefeiring. Bli gjerne med i påskens største lovsang!

Herre over dødens makt!

*Deg være ære,
Herre over dødens makt!
Evig skal døden være
Kristis underlagt!
Lyset fyller haven, se en engel kom,
åpnet den stengte graven.
Jesu grav er tom!
Deg være ære,
Herre over dødens makt!
Evig skal døden være
Kristis underlagt!*

Jeg ønsker deg en flott påskefeiring!

Kilder:
Norsk salmebok nr. 197
T. Stordalen: Den store fortellingen
Store norske leksikon

Bekkelaget kirkegård åpnes igjen

I over ti år har Bekkelaget kirkegård vært stengt for nye urnegravsteder. Om man har ønsket at sine kjæres urne skulle settes ned her, har man måttet ha plass i et allerede etablert gravsted, eller å sette urnen i enten anonym minnelund eller navnet minnelund. Mange sørgende har opplevd det som en ekstrabelastning i sorgen at de ikke ville få en grav å gå til i sitt lokale hjemmemiljø. Nå har imidlertid gravferdsetaten i Oslo kommune bestemt at kirkegården igjen er åpnet for nye urnegraver for en del år fremover. Vi er sikre på at mange vil være glade for det.

Tekst og foto: Sverre Bang

Bekkelaget urnelund har kun plass for urner. Det er tre typer gravsted:

Urnegrav

Her settes urnen ned på et eget gravsted, og det settes opp en gravstein med inskripsjon. Man kan være med når urnen blir satt ned. Om en ønsker det, kan en prest være til stede og forrette et enkelt ritual i forbindelse med nedsettelsen. Det er plass til flere urner på det samme gravstedet.

Navnet minnelund

I løpet av de senere årene er det blitt etablert en såkalt navnet minnelund på Bekkelaget kirkegård. Her settes urnen ned på et felt sammen med andre urner. Man får ikke et eget gravsted eller egen gravstein. Det er imidlertid laget et minnested, med granittsøyler, der en messingplakett med avdødes navn, samt fødsels- og dødsdato står. Her er også benker man kan sitte ned på. Også her kan en velge å være med når urnen settes ned.

Anonym minnelund

På denne urnelunden settes urnen ned innenfor et område som er formet som en sirkel med en mur rundt. Her er det ingen sten eller plakett som forteller hvem som er gravlagt her. Det er ikke anledning til å være til stede når urnen settes ned. Også her er det anledning til å sitte ned på en benk.

Hvem kan gravlegges på en lokal kirkegård?

På anonym minnelund kan alle som ønsker det, få plass, uavhengig av hvor man bor. Om man bor utenfor kommunen der gravlunden ligger, må det betales et gebyr.

For å kunne gravlegges i urnegrav, eller på navnet

Anonym minnelund på Bekkelaget kirkegård.

Navnet minnelund.

minnelund på en lokal kirkegård er det én av to forutsetninger som skal oppfylles:

1. Den avdøde må ha hatt bostedsadresse innenfor den lokale menighetens grenser. For Bekkelaget kirkegård betyr dette innenfor Bekkelaget og Ormøy menighet. Hvis en person har flyttet på et sykehjem utenfor menigheten er det adressen man har bodd på inntil flyttingen som

gjelder, samme hvor lenge en har bodd på sykehjemmet.

2. Dersom en person i familien som er fester for en urnegrav gir tillatelse til det, kan en urne gravlegges i denne graven, uansett hvor den avdøde har hatt adresse.

Gravferdsetaten er ansvarlig

Vi som er ansatt i kirken/ menigheten har kontorer på

kirkegården. Vi blir noen ganger kontaktet om ting som har med gravlunden å gjøre. Det er imidlertid Oslo kommune ved Gravferdsetaten som er ansvarlig for alt som har med gravlunden å gjøre. Ansvarlig for Bekkelaget kirkegård er kontoret for Østre Gravlund, tlf. 22 13 31 80.

Frivillighet

Korona har satt en stopper for mye, tvunget oss til å tenke annerledes, tilpasse oss og utsette ting vi har sett fram til. Våre fysiske møtepunkter og felleskapsarenaer har blitt til digital fjeskikking med ofte dårlig lyd og tekniske utfordringer. Men, det er da bedre enn ingenting. Frivillighet Norge har foreslått at 2022 skal markeres som frivillighetens år, regjeringen har gitt sin tilslutning. Men, det er jo et helt år til.

Tekst: Andreas Herwig Buer

I Bekkelaget og Ormøy menighet har vi en god tradisjon for frivillighet, og med nærmere 300 aktive frivillige så skulle en tro at vi alle er fornøyde.

Da vi skulle planlegge julegudstjenester i fjor var vi usikre på hvor ambisiøse vi skulle være. Vi visste at mange av våre frivillige kom til å være hjemme, men vi var usikre på oppslutningen. I evalueringsmøte av julaften viser det seg at vi

samlet ca. 1100 mennesker fordelt på 8 utegudstjenester totalt i Bekkelaget og Ormøy kirker – for det kan vi klappe oss på skuldrene, eller rettere sagt, vi kan klappe de frivillige på skuldrene. Frivillighet fungerer.

I oppstarten av dette året har vi igjen forbud mot å holde gudstjenester eller andre arrangementer, å ha felleskap på gamlemåten kan vi ikke gjennomføre. Men vi trenger å ha

fellesskap, å se hverandre, å lese kroppsspråket på han du fortalte en halvtørre vits til, se smilet og kjenne nærheten en meter unna.

Overskriften lyder; frivillighet, men det igjen handler kanskje dypst sett om fellesskap. Vi vil oppfordre deg til å bli med i ett av våre fellesskap, er det en type fellesskap du savner så kanskje vi kan veilede deg til de riktige menneskene, eller om du har lyst til å starte noe selv.

Uten våre frie og villige kommer vi ikke så langt, men uten fellesskap kommer du og jeg også kanskje litt til kort. Vi trenger hverandre. Hos oss er du velkommen til begge deler, eller en av delene. Uansett, du er velkommen!

Nytt fra Egypt

Var forberedt på å dø – men glad for at Gud ga han en ny sjanse til å kjempe for rettferdighet.

Tekst: Johannes Morken, redaktør i Stefanusalliansen.

I august ble Biskop Thomas plutselig rammet av Covid-19. Mens han holdt messe, falt han plutselig sammen og var bevisstløs. Etter to harde måneder med tidvis høy feber og isolasjon, kom han etter hvert gradvis tilbake til hektene.

- Jeg var så syk at jeg var klar for å dø. Men jeg var ikke redd for å dø, fordi livet her på jorden og livet med Gud etter døden henger nøye sammen, sier biskopen og legger til: Jeg er svært glad for at Gud ga meg en ny sjanse.

Tiden i isolasjon ga biskopen tid til å tenke. – Jeg tenker på likhet og rettferdighet. Virusrammer både fattige og rike. Fattige dør i stillhet uten store overskrifter, mens rike får god tilgang på behandling. De er heldige. Pandemien viser oss enda en gang kallet til å arbeide for sosial

rettferdighet og redusere gapet mellom rike og fattige, sier biskopen.

Fremdeles kan han bare jobbe korte dager. Han blir fort sliten, men gleder seg over å se at arbeidet på Anafora går fint, også uten ham. – Anafora har gode ledere som følger opp de ulike undervisningsprogrammene. Det gir meg ro å vite at selv da jeg ikke var i sving, gikk alt slik det skulle.

Nå ser han framover til fortsatt arbeid for rettferdighet og hjelp til de fattige i landet. - Vi må be om at Gud må verne hele verden og at verden finner en løsning på pandemien, sier Biskop Thomas.

Biskop Thomas.

Vennskapsmenighets-komiteen

Komiteens oppgave er å bidra til å utvikle vennskskapsrelasjonen mellom den lutherske menigheten i Beit Sahour (utenfor Betlehem) og Bekkelaget og Ormøy menighet.

Komiteen ønsker et bredt engasjement fra menighetens medlemmer og vil avholde et lanseringsmøte med informasjon om arbeidet, når det igjen blir tillatt å samle en stor flokk. Dette vil forhåpentligvis skje i løpet av våren.

Ta gjerne kontakt for mer informasjon.

Mailadresse til leder, Eilert Rostrup: rostrup@karibu.no

Komiteens medlemmer. Øverst fra venstre: Oddbjørn Lyngroth, Barbro Schmedling (har gått ut av komiteen, da hun ikke lenger er ansatt i Bekkelaget og Ormøy menighet), Eilert Rostrup (leder). Nederst fra venstre: Eli Djupvik (fra sekretariatet), Harriet Natvig, Maj Volden. Nytt medlem, Kari Hirth (menighetsrådet), var ikke til stede da bildet ble tatt.

Grønt hjørne

Poteten

Forbruket av matpoteter er redusert med 75% siden 1970. I stedet brukes mye av potetene til salg av fete potetprodukter. Kokt potet er mettende og kalorifattig. Sammenlignet med hvit pasta og ris, er potet bedre kilde til vitamin C, kalium, kostfiber. Potet kan dyrkes nesten overalt hele landet og har et lavt klimaavtrykk. Se etter norske poteter!

Poteter er en av de matvarene med minst klimapåvirkning per energienhet (kilokalori, Kcal). Ifølge danske opplysninger er sammenlikningen med pasta og ris slik:

Matvare	Gram CO ₂ -ekvivalenter per kcal
Potet	0,13
Pasta	0,22
Ris	0,55

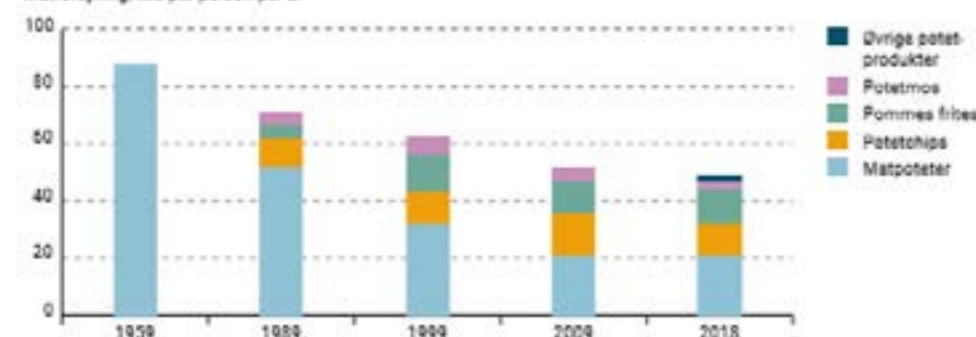
Kilder: Fødevarers klimaafttrykk oppgjort i gram CO₂-ekvivalenter per kilokalori (kcal). Concito på grunnlag af Röös (2014) og DTU (2018).

Andre kilder: Utviklingen i Norsk kosthold 2019. Helsedirektoratet. Opplysningskontoret for frukt og grønt.

Anne Grete Taugbøl, diakoniutvalget

Figur 8. Matpoteter og poteter til produksjon av potetprodukter
Matforsyning, kilo per person per år

Mama Maggie og Stefanusbarna

Tekst: Vigdis Bjørå, Bekkelaget og Ormøy menighets misjonskomite

2020 har uten tvil vært et annerledes år, både for oss her i Norge og for våre venner i Egypt. Mama Maggie og hennes organisasjon «Stefanusbarna» har enda ikke fått åpne de nær 100 barnehagene sine i slumområdene utenfor Kairo. Grunnet myndighetenes restriksjoner må tusenvis av barn gå hjemme hele dagen. Medarbeiderne i Stefanusbarna har derfor prioritert hjemmebesøk. Ved hjemmebesøk får medarbeiderne tid til barna slik at de føler seg sett. De får utdelt mat-esker til familiene sine. De får hjelp med ulike utfordringer, og det er en sjanse for å avdekke vold i hjemmet. Mange fedre har mistet sine dagjobber og levebrød. Det har ført til enda flere tilfeller av vold i hjemmet.

Under koronapandemien har derfor Stefanusbarna valgt å åpne flere «barnehjem». Her bor det barn som opplever mye vold i hjemmet, som har blitt foreldreløse/farløse eller har familie som ikke har økonomi til å forsørge dem.

I en hilsen til oss fra Mama Maggie og hennes medarbeidere, deler hun gleden over at de barneskolene som er etablert, har fått en pris fra myndighetene for sitt gode arbeid. – Uten forbønn og støtte fra dere, hadde ikke skolene blitt bygget og barna i disse fattige områdene hadde ikke fått mulighet for undervisning.

Takk til Bekkelaget og Ormøy menighet!

Gjennom ofringer, gaver og julemesse i 2020 har det til sammen kommet inn kr.120.000,- et beløp vi med stor glede har oversendt til arbeidet i Egypt via vår samarbeidsorganisasjon Stefanusalliansen. Takk til alle

dere som trofast har vært med å støtte arbeidet til Biskop Thomas og Mama Maggie gjennom menighetens misjonsprosjekt! – Ingen kan gjøre alt, men alle kan gjøre noe! Vår felles innsats gir håp og livshjelp til tusener av Egypts vanskeligstilte barn og unge.

Soppelbyen.

Veiledning til gudstjenestelisten

Gudstjenestelisten for den kommende perioden er satt opp i forenklet form. Dette er på grunn av usikkerhet for hvilke smittevernsbegrensninger som vil gjelde i de kommende månedene. For oppdatert informasjon viser vi til menighetens hjemmeside (søk på Bekkelaget og Ormøy menighet) og avisenes ukentlige gudstjenesteannonser (Aftenposten på lørdager/ Vårt land på fredager)

Dåp
Dersom smittevernreglene åpner opp for å forrette dåp, vil det være mulig å bestille dåp på de fleste søndager, enten i hovedgudstjenesten kl. 11, eller mest sannsynlig på en egen dåpsgudstjeneste kl. 13 eller 14. Regler kan begrense antall dåpsbarn og antall deltakere på hver gudstjeneste. Ta gjerne kontakt om dette på e-post: post.BO.oslo@kirken.no eller telefon 23 62 98 70.

Nattverd
Det er ikke angitt i gudstjenestelisten om det vil være nattverd på gudstjenestene. Det er realistisk å regne med at det er en stund til dette igjen vil bli tillatt. Vi oppfordrer til å følge med på hjemmesiden og i avisene.

Offerformål
Ettersom gudstjenesteplanen er så usikker, vil vi, for å ivareta en ønsket fleksibilitet, vente i det lengste med å plassere offerformål på de forskjellige gudstjenestene. Se også for dette hjemmesiden og avisenes gudstjenesteannonser.

NB!
Gudstjenester som kunngjøres i denne utgaven av Kontakten kan bli avlyst på grunn av Corona-krisen. Vi henviser til menighetens hjemmeside for aktuell informasjon.

Bekkelaget

SEM

Ormøy

Østmarkskapellet

NB!
Gudstjenester som kunngjøres i denne utgaven av Kontakten kan bli avlyst på grunn av Corona-krisen. Vi henviser til menighetens hjemmeside for aktuell informasjon.

Bekkelaget

SEM

Ormøy

Østmarkskapellet

7. mars 3. søndag i faste	11:00 Gudstjeneste for store og små	11:00 Gudstjeneste		12:00 Sportsgudstjeneste
14. mars 4. søndag i faste	11:00 Gudstjeneste		11:00 Gudstjeneste	12:00 Sportsgudstjeneste
21. mars Maria budskapsdag	11:00 Gudstjeneste	11:00 Gudstjeneste		12:00 Sportsgudstjeneste
28. mars Palmesøndag	11:00 Gudstjeneste			12:00 Sportsgudstjeneste
1. april Skjærtorsdag	18:00 Skjærtorsdags-gudstjeneste			
2. april Langfredag	11:00 Pasjons-gudstjeneste			
4. april Påskedag	11:00 Høytids-gudstjeneste			
11. april 2. s. i påsketiden	11:00 Gudstjeneste for store og små	11:00 Påskesalme-gudstjeneste	11:00 Gudstjeneste	12:00 Sportsgudstjeneste

18. april 3. s. i påsketiden	11:00 Gudstjeneste			12:00 Sportsgudstjeneste
25. april 4. s. i påsketiden	11:00 Gudstjeneste		11:00 Gudstjeneste	
2. mai 5. s. i påsketiden	11:00 Gudstjeneste	11:00 Gudstjeneste		12:00 Sportsgudstjeneste
9. mai 6. s. i påsketiden	11:00 Gudstjeneste for store og små			12:00 Sportsgudstjeneste
13. mai Kristi himmelfartsdag	11:00 Gudstjeneste			
16. mai 7. søndag i påsketiden	11:00 Gudstjeneste	11:00 Gudstjeneste	11:00 Gudstjeneste	12:00 Sportsgudstjeneste
17. mai Grunnlovsdag	10:45 Gudstjeneste på kirkebakken			
23. mai Pinsedag	11:00 Høytids-gudstjeneste			
30. mai Treenighetssøndag	11:00 Gudstjeneste		11:00 Gudstjeneste	12:00 Sportsgudstjeneste
6. juni 2. s. i treenighetstiden	11:00 Gudstjeneste			12:00 Sportsgudstjeneste
13. juni 3. s. i treenighetstiden	11:00 Gudstjeneste		13:00 Friluftsgudstjeneste. Villa kirkebakken	12:00 Sportsgudstjeneste
20. juni 4. s. i treenighetstiden	11:00 Gudstjeneste			12:00 Sportsgudstjeneste

Døpte Bekkelaget:

Madeleine Hovland
Sonia Vaar Bjørnstad
Ebba Narum Frydenberg
Jenny Foss
Philip Nohre Stensby
Cornelia Larsen Støvland

Björg Scott Janssen
Inger Synnøve Hauge Ildstad
Turi Köpke Steen
Anne-Marie Dvergsnes
Eva Marie Svendsen
Turid Dorte Øystese
Gerd Målfrid Mohagen
Gunnar Nome

Gravferder fra

Bekkelaget og Ormøy:

Inga-Britt Solveig Poulsen Alknes

Bjørn Gunnarsson
Tore Marthinsen
Leif Sverre Stakston

Berit Olsen
Laila Hoffermann
Einar Ringstad
Reidunn Augustinius Fjøs
Jan Botillen
Jane With Eidsmo
Dagfinn Skarbøvik
Edith Thodesen
Rasmus Langaard
Johan Atle Lein
Inger-Marie Pettersen

Knut Eide
Karin Svenningsen
Lisbeth Nerås
Marius Brustad
Sten Erik Olsen
Atle Nils Nyheim
Ava Louise Moen Ringdal
Berit Larsen
Grethe Bjørg Guttormsen
Espen Lindgren

Givertjeneste for vennskapsmenigheten i Beit Sahour

Du kan nå registrere deg som fast giver til vennskapsmenigheten i Beit Sahour. Registrering som fast giver gjøres enkelt på menighetens nettside:

<https://kirken.no/nb-NO/fellesrad/kirkeneioslo/menigheter/bekkelagetogormoy/snarveier/givertjenesten/>
Det er også mulig å gi engangsbeløp på giverkontoen: 1607.43.64784.

Merk betalingen med Beit Sahour.

Alternativt kan du VIPPSE til nr 92710. Skriv Beit Sahour i meldingsfeltet.

Pengene går til tiltak der menigheten i Beit Sahour selv til enhver tid ser at behovet er størst, akkurat nå under pandemien til matforysning til vanskeligstilte familier, uavhengig av trostilhørighet.

Vi takker for alle bidrag!

Simensbråten-Ekeberg Seniorsenter

BRANNFJELLVEIEN 52, 1181 OSLO
Daglig leder: Torunn Leiknes
Tlf. kontoret: 23 24 49 90
Hårpleie direkte: 23 24 49 91.
Fotpleie direkte: 23 24 49 92
Hjemmeside: www.seniorsenter.no

OBS! På grunn av smittesituasjonen kan åpningstid og program endres. Følg med på hjemmeside/facebook/opplagstavle i Vårveien og på senteret for oppdatert info.

Åpen kafeteria mandag til fredag kl. 08.30 - 14.30. Middagservering kl. 13.00 - 14.00: Tirsdag (kjøtt), torsdag (fisk). Øvrige dager smårett/rundstykker/salat.

Faste ukentlige aktiviteter: Trening med fysioterapeut, linedance, balanse- og styrketrening, trim, seniorqigong, onsdagstreff, bridge, tegne- og malegruppe, kor, bowls og håndarbeidsgruppe.

Andre aktiviteter: Frimerkegruppe, quiz, dataveiledning, kurs, turer og utflukker.

Senteret har egen bil. Frivillige sjåfører bringer deg til senteret. Bilen må bestilles senest 14.00.

Mars

Onsdag 10. Lysbildeforedrag, Arbeidsliv i Kristiania v/Beate Muri.
Onsdag 17. Kåseri, I gamle dager... v/Per Olav Asplund
Tirsdag 23. Påskemarked med loddrekning
Onsdag 24. Påskebudskapet i ord og toner

April

Onsdag 12. Konsert, Den nye ABC v/Sverre I. Joner
Onsdag 14. Foredrag, Emballasje, en pakkereise v/ Øyvind Jahr
Onsdag 21. Pensjonistforbundet v/Generalsekretær Harald O. Normann
Onsdag 28. Konsert, Jazztrio v/Majken Christensen, Davis Skinner og Stig Hvalryg

Mai

Onsdag 2. Bokpresentasjon, Dagbok fra 2. verdenskrig v/Thale Disen
Onsdag 9. Konsert v/Ekeberg skoles storkor

Velkommen til seniorsenteret!

Torunn Leiknes - Daglig leder
Merethe Røskeland - Husholdstyrer
Wilmine S. Vaagen - Aktivitør

Bekkelaget Seniorsenter

Foreningen Bekkelaget Seniorsenter
Holtveien 6a, 1177 Oslo
Daglig leder: Ketil Aamodt Tlf. kontoret: 23 03 11 30
Hårpleie direkte: 90 68 18 81
Fotpleie direkte: 922 59 447 / 23 03 11 33
Hudpleie direkte: 951 00 729
Mail: post@villaholtet.no
Hjemmeside: www.villaholtet.no
Åpent mandag til fredag fra kl 09.00 til 15.00.
Åpen kafe hver dag fra kl 10.00 til kl 14.00.
Middagservering tirsdager og torsdager kl 12.30.
Påmelding. Lunsj fredag kl. 12.00.
Faste aktiviteter: Trimgrupper, Linedance, datakafe, sangkor, slektsforskning, snekkerverksted, strikkeklubb, bridge, glass- og porselensmaling, treskjering. Vi henter med egen bil:
Må bestilles senest kl 15.00 dagen før.
Utleie av lokaler: Se www.villaholtet.no

PROGRAM

På grunn av Covid-19 er alle arrangementer foreløpig avlyst

Villa Kirkebakken Menighetshuset på Ormøy

Til leie

dåpsfest, konfirmasjon, minnestund, møter, konferanser, skoleavslutning, teambuilding, fødselsdager for store og små, reunions, bryllup, jule- og sommerlunsjer m.m.

tlf. 23 62 98 70
Epost: post.bo.oslo@kirken.no

Vi har en avtale med Solglimt catering. Får 10% på maten pluss at alt blir servert i porselen. Solglimt har også serveringshjelp.

Telefon: 22379009
E-post: post@solglimt.no

DEN NORSKE KIRKE
Bekkelaget og Ormøy menighet

Menighetskontor og postadresse:
Sandstuveien 15, 1178 Oslo

Kontortid:

På grunn av smittevernshensyn betjenes kontoret ofte gjennom hjemmekontor. Ring oss på 23 62 98 70.

e-post: post.bo.oslo@kirken.no
www.kirken.no/bekkelagetogormoy
Bekkelaget kirke, Sandstuveien 15, 1178 Oslo
Ormøy kirke, Ormøybakken 4b, 0198 Oslo
SEM-huset, Brannfjellveien 52, 1181 Oslo

Ansatte:

Daglig leder John A. Gjertsen,
tlf. 23 62 98 70, e-post: jg233@kirken.no

Sokneprest Sverre Bang,
tlf. 900 87 450, e-post: sb499@kirken.no

Kapellan (vikar) John Stødle,
tlf. 92083671, e-post: js556@kirken.no

Kapellan Mari Løvaas,
tlf. 952 72 120, e-post: ml559@kirken.no

Trosopplæringsleder Kristin Øygard,
tlf. 995 42 113, e-post: ko528@kirken.no

Diakon Andreas Herwig Buer,
e-post: ab565@kirken.no

Menighetskonsulent
Eli Djupvik,
tlf. 23 62 98 70
e-post: ed549@kirken.no

Organist Bekkelaget kirke
Vikar for Øyvind Kristiansen, Elisabeth Vatn, tlf. 90534256
epost: ev677@kirken.no

Kirkemusiker SEM-huset
Øystein Bang, 92838574

Bekkelaget og Ormøy Sokn Eiendom
Forretningsfører André Kobberdal, 984 76 184,
Epost-post@boaseiendom.no

UTLEIE

Bekkelaget Menighetscenter
Kontakt menighetskontoret på 23 62 98 70 eller epost
post.bo.oslo@kirken.no

SEM-huset

Inger Marie Solskjær Johansen
tlf. 918 20 992
e-post: sem.utleie@gmail.com

Villa Kirkebakken

Kontakt menighetskontoret på 23 62 98 70 eller epost
post.bo.oslo@kirken.no

Bandskolen

www.bekkelagetbandskole.no/
bekkelagetbandskole@gmail.com
93283251

Bekkelaget kirkes barnehage, Styrer Heidi Skram,
tlf. 22 28 29 61.
Nettsider: www.bekkelagetmenighets.barnehage.no

Simensbråten - Ekeberg Seniorsenter

Daglig leder Torunn Leiknes, tlf. 23 24 49 90
Nettsider: www.seniorsenter.no

Bekkelagshjemmet

Institusjonsleder Miriam Berntsen Hasle,
tlf. 23 16 83 00.
Nettsider: www.bymisjon.no/Virksomheter/Bekkelagshjemmet/

Gaver, givertjeneste og misjonsprosjekt
Bankkonto nr. 1607.43.64784 / Vipps: #44737

Gavekonto SEM Vipps: #16485
Gavekonto Ormøy Vipps: #16487

BØNNESAMLING

Velkommen til bønnesamling i
Bekkelaget kirke torsdager kl. 10.30

(når smittevernreglene tillater det)

Kontaktperson:
Marianne Johnsen mobil:
90664824

Bekkelaget kirke er åpen

Åpen kirke for stillhet og ettertanke
hver tirsdag fra 19.00 - 21.00
(når smittevernreglene tillater det)

Vil du annonsere i kontakten?

Kontakten distribueres til over 7.000 husstander i ditt nærmiljø. For informasjon om pris og annonse utforming, kontakt oss på: 92 34 88 21 eller espeysun@gmail.com

Erik Saxegaard

Tannlege dr. odont. MNTF
Spesialist i oral protetik

Liv O. Saxegaard

Tannlege MNTF

Fanny Bjørnstad

Tannlege MNTF

Tlf.: 22 28 84 17
Kongsveien 91, 1177 OSLO

Selskapsmat - Catering
-du kan være trygg når maten kommer fra...
Gunnar Ruud
Norderhovgate 7 - 0654 Oslo og smaken, den slår ingen!
Ring 23 30 25 00 og vi sender deg vår innholdsrike brosjyre.

Gi et liv med vann - Fasteaksjonen 2021

Forandre. For andre.

Ingen barn skal måtte drikke skittent vann.

Likevel må 785 millioner mennesker det hver dag.

La oss bidra til en mer rettferdig verden sammen.

Fasteaksjonen er Norges nest største bøsseaksjon, som engasjerer tusenvis av frivillige over i hele Norge. I 2020 samlet aksjonen inn over 25 millioner kroner til Kirkens Nødhjelps arbeid.

Aldri før har rent vann vært så viktig som i 2020, da pandemien rammet oss alle.

Utfordringene forbundet med dette fortsetter i 2021, hvor vi ser at Kirkens Nødhjelps 60 år lange erfaring, kunnskap og arbeid med vann er livsviktig i kampen mot det dødelige viruset. Kirkens Nødhjelp fortsetter med forebyggende vannarbeid ved blant annet å bygge håndvaskstasjoner, kjøre ut vannbiler og drive opplæring i hygiene for å forebygge covid-19.

I årets aksjon kan du oppleve landsbyen Kasalaulo i Zambia, hvor Kirkens Nødhjelp bygget en brønn i 2018. De positive effektene av brønnen er mange, og vi vil bli bedre kjent med dette gjennom Susan, Champo og Japhet. Les mer på www.fasteaksjonen.no

Den 23. mars er aksjonsdagen i Bekkelaget og Ormøy menighet. Men innsamlingen starter før det, vi oppretter en Facebook- innsamling og det er mulighet for å gi gjennom hele fastetiden. Alle konfirmanter og deres foreldre gjør en stor innsats for aksjonen, men vi vil ha med alle i menigheten! I år går vi ikke på dørene med bøsse, men vi kan alle bli med på den digitale aksjonen. Gi et bidrag til aksjonen enten på Facebook-innsamlingen eller via Vipps. Engasjer deg på sosiale medier og oppfordre andre til å gjøre det samme.

- **Vipps: Send ditt bidrag til 2426**
 - **SMS: Send kodeord VANN til 2426 (250 kr)**
 - **Sett inn et beløp på gavekontoen til Kirkens Nødhjelp: 1594 228 7493.**
- Merk gaven med «Fasteaksjonen».**

I fjor slo vi rekorden vår og Bekkelaget og Ormøy samlet inn 160 509,- i år går vi for tangering av den! Denne summen er 10 kr pr. innbygger, så det tror vi at vi skal klare!

Tema for aksjonen i år er som flere år før: vann. Klimaendringene fører til flere og verre katastrofer, og truer menneskers tilgang på rent vann. I kriser er vann kritisk. Derfor er vann noe av det aller første Kirkens Nødhjelp stiller med i katastrofer. De sørger for rent vann og mulighet til gode sanitærforhold der alt er ødelagt.

Samtidig jobber de sammen med folk i utsatte områder for å forebygge den neste naturkatastrofen. 785 millioner mennesker mangler tilgang til rent vann, og tallet bare øker. 1 million mennesker dør hvert år av urent vann og utrygge sanitærforhold, det er flere enn i krig. Kirkens Nødhjelp jobber i tillegg med å påvirke politikere og andre beslutningstakere til å stanse klimaendringene.

Fasteaksjonen handler om mer enn å samle inn penger. Hvert år settes det også søkelyset på noen av de grunnleggende årsakene til fattigdom og konflikt, og hvordan beslutningstakere i Norge kan gjøre verden mer rettferdig. Vi vet at fattigdom og urettferdighet er menneskeskapt. Det betyr at vi kan bekjempe fattigdom og skape en

Champo 5 år. Foto: Kirkens Nødhjelp

rettferdig verden om vi engasjerer oss og jobber politisk.
Ingen kan gjøre alt, men alle kan gjøre noe.

Alle kan bidra til Fasteaksjonen. Støtt med penger og oppfordra andre til å bli med på aksjonen!

For 250 kr kan du gi et menneske sikker tilgang til rent vann livet ut!

Sammen kan vi gjøre vårt for å hjelpe noen av de menneskene som trenger å få dekket livsviktige behov.

Japhet, 17 år, brukte mye tid på å hente vann til familien før. Foto: Kirkens Nødhjelp.